

Začátek divadelního scénáře:

1. JEDNÁNÍ

Potmě hraje hudba. Rozsvěcují se světla.

Premiér vchází do své pracovny uprostřed jeviště. Úslužně ho zdraví jeho asistentka, která už na něj čeká u dveří.

ŠIRÁ

Dobrý den, pane premiére.

PLACHÝ

Děkuji vám, paní asistentko. Máte pro mě nějaké zprávy?

Premiér si sedá za stůl, zatímco Širá referuje.

ŠIRÁ

Ano. Popularita vašeho kabinetu stále klesá, prohloubil se deficit státního rozpočtu a odbory chystají generální stávkou.

PLACHÝ

Zase jenom špatné zprávy. Nemohu se ubránit pocitu, že jste si na mě zasedla.

ŠIRÁ

To bych si nedovolila, pane premiére. Dobré zprávy prostě nejsou.

PLACHÝ

To není pravda, paní asistentko. Ráno jsem četl na internetu, že začaly růst houby.

ŠIRÁ

Netušila jsem, že se zajímáte i o tento druh zpráv.

PLACHÝ

Zprávy musejí být vyvážené. Ke každé špatné sežeňte vždycky jednu dobrou, ať se zbytečně nestresují.

ŠIRÁ

Jak si přežete.

Premiérovi zvoní mobil. Zvedá ho.

PLACHÝ
(do mobilu)
Ano?

KROTKÁ
(z mobilu, něžně)
Dobrý den, pane premiére.

PLACHÝ
(do mobilu)
Také vás zdravím, paní místopředsedkyně.

KROTKÁ
(z mobilu)
Pořád na vás musím myslet. Noc s vámi
byla prostě fantastická.

PLACHÝ
(do mobilu)
Děkuji. I já naše včerejší jednání
hodnotím pozitivně.

KROTKÁ
(z mobilu)
Musím vás vidět. Vaše pohyby, gesta a
hlas jsou pro mě něco jako živá voda.

PLACHÝ
(do mobilu)
To mě ctí. Ale já teď bohužel nemohu. Mám
s kolegyní další jednání.

KROTKÁ
(z mobilu, náhle smutně)
Aha. Tak tu šťastnou pozdravujte.

PLACHÝ
(do mobilu)
Vyřídím. Na shledanou.

Premiér zavěsí a obrátí se na Širou.

PLACHÝ
Zdraví vás paní místopředsedkyně Krotká.

ŠIRÁ
Děkuji. Tohle všechno máte dneska k
podpisu.

(ukazuje premiérovi hromadu papírů na stole)
Chcete, abych vám to roztrídila?

PLACHÝ
Není třeba. Prostě mi to postupně
podávejte.

Širá podá Plachému první list a on ho hned podepíše. Širá bere ze štosu další papír.

ŠIRÁ
Opravdu se na to nechcete nejdřív
podívat?
(mrkne na list, který má v ruce)
Třeba tady objednáváte průzkum výskytu
zmije písečné na našem území za 50
milionů korun. Ale u nás přece zmije
písečná nežije.

PLACHÝ
Co není, může být, paní asistentko. Máme
globální oteplování. A polovinu platí EU.

Plachý vezme Širé smlouvu z ruky a podepíše ji. Širá mu začne podávat jeden list za druhým a on je hned podepisuje.

ŠIRÁ
Aby to nedopadlo jako s nákupem stíhaček.
Zaplatily se a dodneška je nikdo neviděl.

PLACHÝ
To bude asi tím, že jsou neviditelné.

Scéna pohasíná. Posloucháme rozhlasové vysílání:

znělka Nejnovějších zpráv

MODERÁTORKA
(pouze hlas ze záznamu)
Posloucháte Nejnovější zprávy. V tuto
chvíli se nám hlásí do vysílání
redaktorka Dagmar Jestřábová. Dášo, je
pravda, že jsi na stopě skandálu, který
může ohrozit celou vládu?

JESTŘÁBOVÁ
(pouze hlas ze záznamu)
Nepochybně. Právě se nacházím ve
vojenském prostoru kousek za Prahou, kde
stojí luxusní sídlo, za které by se

nemusel stydět ani Radovan Krejčíř. Mám důkazy, že majitelem této utajené nemovitosti je premiér Denis Plachý. Spočítala jsem, že ze svého platu by na ni ušetřil nejdříve za 167 let. Určitě bude mít co vysvětlovat. Pro nejnovější zprávy Dagmar Jestřábová.

Světla se rozsvěcují. Jsme zpátky v pracovně. Někdo klepe na dveře. Premiér Plachý dále podepisuje listy, které mu podává Širá.

PLACHÝ
Dále!

Vcházejí smutní ministr financí Ještěr a poradce Zástěra. Zůstanou stát před sedícím premiérem.

JEŠTĚŘ
Neradi vás rušíme, pane premiére, ale máme pro vás bohužel špatnou zprávu.

PLACHÝ
Oba?

Ještěr a Zástěra najednou souhlasně kývnou.

PLACHÝ
(povzdechne si)
Před chvílí tady paní asistentka, teď zase vy. Co je to?

ZÁSTĚRA
Bohužel veliké neštěstí.

PLACHÝ
Nechte mě hádat. Blíží se zemětřesení? Spadne na nás asteroid? Nebo budou předčasné volby?

ZÁSTĚRA
Samá voda, pane premiére, samá voda.

PLACHÝ
Bude povodeň?

JEŠTĚŘ
Nikoliv. Jedna novinářka vypátrala vaše nové sídlo.

PLACHÝ
 (nevěřícně)
 To není možné!

JEŠTĚŘ
 Před chvílí to hlásila v rádiu. Brzy dá
 fotky na internet.

Širá se hned dá do listování v novinách. Plachý vstane a začne přemýšlet. Přechází přitom po místnosti. Ještěř a Zástěra stojí nehnutě v pozoru jako dva žáčci.

ŠIRÁ
 Najdu nějakou dobrou zprávu, aby to bylo
 vyvážené... Tady, pane premiére.
 (čte z novin)
 Provazochodec přešel bez jištění nad
 Niagarskými vodopády.

Všichni ale Širou ignorují.

PLACHÝ
 Celá moje usedlost je dokonale ukryta ve
 vojenském prostoru. Někdy i já mám
 problém ji najít. Tohle není jen tak.

ZÁSTĚRA
 Třeba vás prozradili lidé, co ji stavěli.

PLACHÝ
 Ti nevěděli, pro koho pracují. Jinak by
 mi zase ošidili beton.

ZÁSTĚRA
 Tak vás někdo sledoval, když jste jel
 domů.

PLACHÝ
 To ne. Ochranka by si ho všimla.
 (náhle se zarazí a zbystří)
 Myslím, že mě udal milenec mé manželky.
 (sedá si zpátky za stůl)
 On je jinak celkem užitečný. Poklidí,
 uvaří, postará se o zahradu. Ale bohužel
 spí s mojí ženou.

Širá, Ještěř a Zástěra se po sobě útrpně ohlédnou.

PLACHÝ

(v obavách)

Teď po mně ta novinářka půjde.

ZÁSTĚRA

Vaše luxusní sídlo, pane premiére, může poslat ke dnu celou vládu.

PLACHÝ

Luxusní? Ale prosím vás!

JEŠTĚR

Ta redaktorka říkala, že byste na něj musel šetřit 167 let.

PLACHÝ

Nesmysl. Tak dlouho přece žít nemohu... I když nikdy neříkej nikdy.

ZÁSTĚRA

Pokud se nepodaří skandál ututlat, hrozí nám pád vlády, policejní vyšetřování i kriminál.

PLACHÝ

(pro sebe)

Pro jistotu požádám ministra spravedlnosti, aby okamžitě rozjel humanizaci vězeňství.

(k Zástěrovi a Ještěrovi)

Posaďte se.

Zástěra a Ještěr si sedají proti premiérovi, Širá po jeho boku.

ZÁSTĚRA

Situace je opravdu vážná.

JEŠTĚR

(zásadně)

Pane premiére, měl byste se k tomu postavit jako chlap.

PLACHÝ

Jako chlap? Mám tu novinářku vyzvat na souboj?

JEŠTĚR

Na vašem místě bych uznal vinu a odstoupil. Můžete tak zachránit zbytek

vlády a odvrátit hrozbu předčasných voleb.

PLACHÝ

Chcete ze mě udělat politickou mrtvolu? Jenom kvůli tomu, že jsem si pořídil vilu za 100 milionů?

JEŠTĚŘ

Bylo by to jen dočasné. Politické mrtvoly u nás vstávají z mrtvých. Podívejte se třeba na mě.

ŠIRÁ

(k Ještěrovi)

Nechci vám do toho mluvit, pane ministře, ale já být na všem místě, tak pana premiéra spíš podpořím.

JEŠTĚŘ

(zamračí se na Širou, pak se usměje na Plachého)

Ale já vás, pane premiére, samozřejmě podporuji. Dokonce tak, že jsem ochoten po vás celou agendu převzít.

PLACHÝ

(suše k Ještěrovi)

To věřím.

(k Zástěrovi s nadějí)

Snad tady pan poradce vymyslí, jak naše pozice bezbolestně zachránit.

ZÁSTĚRA

Pokusím se, pane premiére. Nejdřív ale potřebuji vědět, kde jste vzal 100 milionů na to vaše sídlo.

PLACHÝ

(chvíli váhá, pak nejistě spustí)

Dostal jsem je.

ZÁSTĚRA

Mohu vědět, kdo vám ty peníze dal?

PLACHÝ

(ošívá se)

Dejte mi čas na rozmyšlenou.

ZÁSTĚRA

Je mi líto, pane premiére. Čím dřív mi to řeknete, tím líp.

PLACHÝ

(stále se ošívá)

Ale já Vám to nesmím říct. Tady ministru financí jsem slíbil, že ho neprozradím.

JEŠTĚR

(obrátil oči v sloup a pokorně se přiznává)

Ano, pane poradce, ty peníze jsem panu premiérovi skutečně dal já. Byly to mimořádné prémie za službu vlasti.

ZÁSTĚRA

V tom případě musím nutně vědět, jak jste k nim přišel.

JEŠTĚR

(zaváhá, k Zástěrovi)

Nemohl byste na chvíli vedle do kanceláře?

Popojdou ke straně, kde je kancelářský stůl s telefonem a interním dorozumíváním. Ještěr si sedne na stůl a Zástěra se na něj přilepí, aby mohli mluvit tišeji.

JEŠTĚR

(polohlasně)

Bejt na tvým místě, tak v tom takhle nešťourám. Už tak se pohybujem na dost tenkým ledě.

ZÁSTĚRA

(polohlasně)

Když v tom nebudeme šťourat my, tak to pak za nás udělá policie. Musíme bejt o krok napřed. Takže odkud máš ty prachy?

JEŠTĚR

(polohlasně)

Dostal jsem je jako provizi za odklepnutou stavbu přílivový elektrárny.

ZÁSTĚRA

(polohlasně, žasne)

Tys do toho zatáh přílivovou elektrárnu?

Vtrhne k nim překvapený premiér Plachý.

PLACHÝ

Moment, pánové! U nás se bude stavět přílivová elektrárna?

Zástěra a Ještěr se leknou, nechápavě pohlédnou na premiéra.

JEŠTĚŘ

Vy jste nás slyšel, pane premiére?

PLACHÝ

Ano. Já i paní asistentka.

(ukáže na místo, kde sedí Ještěr)

Sedíte na tlačítku dorozumívání.

Teprve teď si oba všimnou, že Ještěr sedí na tlačítku, které zapíná mikrofon dorozumívání. Na zařízení svítí červená kontrolka. Ještěr hned vstane a kontrolka zhasne.

Všichni tři se vracejí zpátky do premiérové pracovny. Plachý si sedá, Ještěr a Zástěra před ním zůstávají stát v pozoru jako dva žáci. Širá dál sedí po premiérově boku.

PLACHÝ

(nemůže tomu uvěřit, mluví pomalu)

Tak u nás se bude stavět přílivová elektrárna!

ZÁSTĚRA

Ten projekt jste, pane premiére, osobně schválil a podepsal.

PLACHÝ

Já? Vždyť nemáme moře, ani příliv, ani odliv! Bez toho se přílivová elektrárna neobejde. Děláte si ze mě legraci?

ZÁSTĚRA

Kdybych si z vás dělal legraci, tak řeknu, že jste nejpopulárnější politik v zemi. Ale něco takového bych si samozřejmě nedovolil.

PLACHÝ

(ulevuje si pro sebe)

Tak já schválil výstavbu přílivové elektrárny. Asi jsem neměl svůj den.

JEŠTĚŘ

(k premiérovi, vstřícně)

Ale pane premiére. Vzniknou hodnoty a sníží se nezaměstnanost. To je přece mnohem důležitější než nějaké malicherné úvahy o neexistujícím moři.

PLACHÝ

Pánové, já vám oběma plně důvěřuji. Ale občas mám pocit, že mi strkáte k podpisu smlouvy, které bych nikdy nepodepsal, kdybych měl čas si je přečíst.

ŠIRÁ

No prosím, už je to tady.

ZÁSTĚRA

To bychom si nikdy nedovolili.

JEŠTĚŘ

Takové metody nám jsou cizí.

Širá se rozkašle, ale když na ni Ještěr a Zástěra upnou zrak, tak toho radši nechá.

PLACHÝ

Můžete mě alespoň dodatečně informovat o podrobnostech projektu, abych věděl, co jsem podepsal?

ZÁSTĚRA

Samozřejmě, pane premiére.

JEŠTĚŘ

Navrhuji malý výlet vrtulníkem.
(pohlédne prezíravě na Širou)
Jenom ve třech.

PLACHÝ

Souhlasím.

JEŠTĚŘ

Jen si ještě odskočím na toaletu.

ZÁSTĚRA

Já rozhodně také.

Ještěr a Zástěra přecházejí na druhou stranu jeviště, kde předstírají, že močí do pisoárů. Premiérova pracovna se mezitím potmě proměňuje v palubu vrtulníku.

ZÁSTĚRA

Přece jsme se jasně domluvili, že toho starýho troubu nebudeme zatahovat do žádnýho kšeftu.

JEŠTĚR

Jenže on začal něco tušit. Strkal nos skoro do každý smlouvy, tak jsem mu trochu nasypal a byl klid.

ZÁSTĚRA

Trochu, jo? Takovej balík!

JEŠTĚR

Jenže bez jeho podpisu bysme si ani neškrtli. Ta transakce proběhla už před rokem a od tý doby s ním nebyly žádný problémy.

ZÁSTĚRA

Zato teď nám to vynahrazuje.

JEŠTĚR

Kdo moh tušit, že ten balík utratí skoro najednou a ještě takhle blbě?

ZÁSTĚRA

Ty! Přece víš, že je to nevyzpytatelnej mimoň.

JEŠTĚR

A co jsem měl podle tebe dělat? Tuhle operaci by tak jako tak ohrozil.

ZÁSTĚRA

Čeká nás ještě těžká dřina.

Zhasínají světla. Slyšíme start vrtulníku. Rozsvěcuje se. Na palubě vrtulníku je Plachý, Ještěr, Zástěra a pilot se sluchátky. Profukuje to tu a motor hlučí.

JEŠTĚR

(k Plachému)

Ukážeme vám místo, kde bude stát naše přílivová elektrárna.

PLACHÝ

Stejně se nemohu ubránit dojmu, že bez mořského přílivu to jaksi nepůjde.

JEŠTĚR

Brusel to vidí jinak. Téměř celou přílivovou elektrárnu se rozhodl uhradit z fondů EU, aby nám vykompenzoval hendikep, že nemáme moře.

PLACHÝ

(pookřívá)

Opravdu? Nakonec se zdá, že jsem schválil docela lukrativní projekt.

ZÁSTĚRA

Měli jsme obrovské štěstí. Když si člověk uvědomí, že víc než sedmdesát procent plochy Země pokrývá moře...

JEŠTĚR

A až se moře objeví i u nás, budeme už na něj připraveni.

PLACHÝ

Doufám, že tendr na stavbu přílivové elektrárny vyhrála nějaká důvěryhodná a zkušená firma.

JEŠTĚR

Jistě, pane premiére. Vše je v nejlepších rukou. Přiklepli jsme to firmě skutečné špičky v oboru.

PLACHÝ

Smím znát jeho jméno?

JEŠTĚR

Samozřejmě. Jmenuje se Karel Ještěr.

PLACHÝ

(zarazí se)

Není to náhodou váš otec?

JEŠTĚR

Je. Ale jenom náhodou. Nemohu za to, že jsme příbuzní. Jeho skvělé přílivové elektrárny zdobí Kanadu, Francii i Irsko.

PLACHÝ

Pro jistotu mu zařídím novou identitu. Ale dá mi to hodně práce. Budu muset ze sebe vydat mnoho sil.

JEŠTĚŘ

Rozumím. Číslo vašeho účtu už mám.

PLACHÝ

Děkuji. A s poplatkem za nadměrný vklad si nedělejte starosti. Rád ho zaplatím.

ZÁSTĚRA

(pohlédne dolů)

Blížíme se k místu, kde se po volbách začne stavět.

I Ještěř a Plachý pohlédnou dolů.

PLACHÝ

A proč už se nestaví teď?

ZÁSTĚRA

Před volbami je projekt přísně tajný, aby neovlivnil preference vládních stran.

PLACHÝ

Buďte prosím konkrétnější, pane poradce.

ZÁSTĚRA

Někomu by mohlo vadit, že chceme přehradit celé údolí desetimetrovou zdí a vymazat ze světa dvě obce.

PLACHÝ

Chápu. Lidem se prostě člověk nezavděčí.

JEŠTĚŘ

(dívá se dolů)

Právě jsme nad Šluknovem.

(ukazuje dolů)

A tamhle, v údolí, u těch lesů, vlastně místo těch lesů a domků, bude stát přílivová elektrárna.

PLACHÝ

Proč jste vybrali zrovna toto místo?

ZÁSTĚRA

Protože Šluknovský výběžek je nejbliže k moři.

PLACHÝ

(k Ještěřovi)

Můžete mi podat plány, pane ministře?

JEŠTĚŘ

Jistě, pane premiére.

(podává Plachému plány)

Uvnitř najdete i kalkulaci celého projektu.

PLACHÝ

A obrázky?

JEŠTĚŘ

Samozřejmě. Jsou tam i barevné obrázky.

Zafouká vítr a Plachému málem plány uletí.

ZÁSTĚRA

Opatrně, pane premiére!

PLACHÝ

Bez obav. Není to poprvé, co si ve vrtulníku prohlížím plány nějaké stavby.

Znovu zafouká, tentokrát silněji. Plachému uletí z rukou plány a zmizí z jeviště. Plachý za nimi vyvaluje oči. Ještěr a Zástěra jsou v šoku, chytají se za hlavu, obrací oči v sloup, ale na ostrá slova se nezmůžou.

JEŠTĚŘ

V těch plánech je úplně všechno. Pokud se k nim někdo dostane, budeme čelit nechutné mediální kampani.

PLACHÝ

(pokorně)

Moc se omlouvám, kolegové.

Plachý strhne pilotovi sluchátka a spustí na něj přísně:

PLACHÝ

Pilote! Sledujte ty papíry a jděte na přistání!

PILOT

Ale to se nedá, šéfe, tady na to nejsou podmínky.

PLACHÝ

O podmínkách v této zemi rozhoduji já. Dolů!

PILOT
(rozhlíží se po kraji)
 Je to příliš riskantní.

Zástěra a Ještěr si vyměňují ustrašené pohledy.

PLACHÝ
(rozzlobí se)
 Klesejte! Nebo dostanete padáka.

PILOT
 Padák by se teď docela hodil.

PLACHÝ
(křičí)
 Nebuďte drzý a jděte s tím křápem dolů!

JEŠTĚR
(uklidňuje Plachého)
 Zas bych to tolik nehrotil, pane
 premiére.

PLACHÝ
 Já ano!

Vrtulník zlověstně vrčí, jeho motor kolísá. Pilot, který se snaží splnit premiérovu přání, se rozhlíží po okolí.

PILOT
 Tady se prostě nedá přistát.

PLACHÝ
(křičí na pilota)
 Lette na přistání! Nebo poletíte!

Nervózní pilot se rozhlíží po okolí. Rychlost motoru kolísá. Všichni na palubě jsou vystrašení, jen tvrdohlavý premiér Plachý nebezpečí nevnímá a dokonce i lomcuje s pilotem.

ZÁSTĚRA
(naléhá na premiéra)
 Možná bychom přece jen...

Ozve se dutá rána a zvuk tříštící se vrtule. Všichni spadnou na zem, zezadu se vyvalí kouř a zhasnou světla. Motor utichá.